

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος****Όνομα αξιολογούμενου:**

ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΚΙΡΗ

Επιλεγμένος Αξιολογητής**Όνομα αξιολογητή:**

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΚΑΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών**Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:**

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ ΤΣΑΚΙΡΗ ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

αξιολόγηση 1 ης διδασκαλίας Τσακίρη.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

14/01/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

αξιολόγηση 2 ης διδασκαλίας Τσακίρη.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

20/01/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης**ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:**

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Τελική αξιολογική κρίση – έκθεση αξιολόγησης εκπαιδευτικού Πεδίο Α2 (κατ' εφαρμογή του άρθρου 73, παρ. 4, του Ν. 4823/2021) ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ: ΤΣΑΚΙΡΗ ΜΑΡΙΑ ΕΛΕΝΗ (ΠΕ70 – ΔΑΣΚΑΛΩΝ) ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΕΡΓΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ Η παρούσα αξιολογική έκθεση βασίζεται α) στις προαξιολογικές συναντήσεις προετοιμασίας, μεταξύ αξιολογητή και αξιολογούμενης, β) τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών γ) τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά από κάθε παρατήρηση διδασκαλίας δ) την έκθεση αυτοαξιολόγησης της αξιολογούμενης, όπως έχει αναρτηθεί στην ψηφιακή πλατφόρμα, ε) τα στοιχεία ή τεκμήρια, που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο ή σε όσα αναφέρεται ή παραπέμπει, στ) τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχουν συγκεντρωθεί από τον αξιολογητή και ζ) τις παρατηρήσεις της αξιολογούμενης. Σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 11 της υπ. αριθ. πρωτ. 9950/ΓΔ5/27-01-2023 Υ.Α. (ΦΕΚ 338 τ. Β'/27-01-2023), το έργο της αξιολογούμενης εκφέρεται και τεκμηριώνεται στα επί μέρους στοιχεία του πεδίου Α2 ως ακολούθως: Α. Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης: «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ» Τεκμηρίωση: Κατά τη συνάντηση προετοιμασίας, από κοινού αξιολογητής και αξιολογούμενη εκπαιδευτικός προσδιόρισαν τις παραμέτρους του υπό αξιολόγηση πεδίου, με βάση α) τα κριτήρια που θέτει το σχετικό νομικό πλαίσιο και β) την παραδοχή ότι το παιδαγωγικό κλίμα που διαμορφώνεται από μια εκπαιδευτικό εξαρτάται τόσο από το γενικότερο παιδαγωγικό κλίμα του σχολείου όσο και από τις ειδικότερες διαδικασίες και το κοινωνικό περιβάλλον που αναπτύσσεται κατά τη διάδραση εκπαιδευτικού και μαθητών/τριών/ εντός του φυσικού

περιβάλλοντος της αίθουσας. Κατά τις δύο (2) παρατηρηθείσες διδασκαλίες (14-01-2026 και 20-01-2026) εντοπίστηκαν τα ακόλουθα στοιχεία που αφορούν το μαθησιακό κλίμα εντός της τάξης τα οποία τεκμηριώνουν εξαιρετική διαχείριση του φυσικού, κοινωνικού και μαθησιακού περιβάλλοντος της τάξης.:

1. Κλίμα θετικών διαπροσωπικών σχέσεων το οποίο προκύπτει: α) Από την οργάνωση του φυσικού περιβάλλοντος της τάξης. Η οργάνωση του φυσικού περιβάλλοντος στην αίθουσα του Ε2 τμήματος είναι προσεκτικά μελετημένη, λειτουργική, ευέλικτη, προάγοντας την ενεργό συμμετοχή των μαθητών/τριών και την ευελιξία στη μαθησιακή διαδικασία, καθώς η μάθηση είναι μια ενεργητική διαδικασία οικοδόμησης της γνώσης μέσα από την εμπειρία και την κοινωνική αλληλεπίδραση. Η διάταξη των θρανίων σε τέσσερις ετερογενείς ομάδες εργασίας δεν αποτέλεσε τυχαία επιλογή, αλλά συνδέθηκε άμεσα με τους στόχους του διδακτικού σεναρίου και την εναλλαγή μορφών εργασίας (ατομική, ομαδοσυνεργατική, ολομέλεια). Η χωροταξική αυτή οργάνωση διευκόλυνε τη συνεργασία, τη διαφοροποίηση της διδασκαλίας και την ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών. Η προετοιμασία και η συστηματική αξιοποίηση των εποπτικών και ψηφιακών μέσων (διαδραστικός πίνακας, Wordwall, Google Earth, πολυμεσικό υλικό, εννοιολογικοί χάρτες) υποστήριξαν τη ροή της διδασκαλίας χωρίς απώλεια διδακτικού χρόνου και ενίσχυσαν την πολυτροπική και διερευνητική μάθηση με τη χρήση ποικιλίας ερεθισμάτων για την κάλυψη διαφορετικών μαθησιακών στίλ. Ο φυσικός χώρος της τάξης λειτούργησε ως υποστηρικτικό μαθησιακό περιβάλλον, ενισχύοντας τη συγκέντρωση, την ασφάλεια και τη θετική διάθεση των μαθητών/τριών. Εν γένει, η οργάνωση του φυσικού περιβάλλοντος δημιουργεί στους μαθητές/τριες, θετική διάθεση για παραμονή στην αίθουσα και δραστηριοποίηση σε αυτήν, καθώς και την αύξηση της εμπλοκής τους στη μαθησιακή διαδικασία. β) Από την οργάνωση του κοινωνικού περιβάλλοντος της τάξης. Το κοινωνικό περιβάλλον της τάξης χαρακτηρίστηκε από σαφές, σταθερό και κοινά αποδεκτό πλαίσιο κανόνων, το οποίο είχε διαμορφωθεί μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες και λειτουργούσε ως παιδαγωγικό συμβόλαιο συνεργασίας. Οι μαθητές/τριες γνώριζαν τις προσδοκίες, τους ρόλους και τις ευθύνες τους, γεγονός που συνέβαλε στην απουσία προβλημάτων συμπεριφοράς και στη θετική δυναμική της ομάδας. Η ύπαρξη αυτών των κανόνων διασφαλίζει την εύρυθμη λειτουργία της τάξης και υποστηρίζει την επίλυση συγκρούσεων, ενισχύοντας το αίσθημα δικαιοσύνης και αμοιβαίου σεβασμού, και καλλιεργεί την ενσυναίσθηση και την κοινωνική υπευθυνότητα. Παρότι στο τμήμα φοιτά μαθήτρια με ιδιαιτερότητες συμπεριφοράς, καθώς και μαθητές/τριες ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων (Πρόσφυγες, Ρομά) η διαχείριση των γίνεται με αποτελεσματικότητα, στο πλαίσιο της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. Οι υπόλοιποι μαθητές επιδεικνύουν υψηλό επίπεδο αυτορρύθμισης και συναισθηματικής ωριμότητας, γεγονός που αποδεικνύει τη λειτουργικότητα του κοινωνικού πλαισίου και την επιτυχημένη καλλιέργεια δεξιοτήτων κοινωνικής μάθησης, όπου η τάξη λειτουργεί ως κοινότητα μάθησης με ίσες ευκαιρίες για όλους. Η εκπαιδευτικός καλλιέργησε κλίμα εμπιστοσύνης, αμοιβαίου σεβασμού και αποδοχής της διαφορετικότητας. Οι μαθητές/τριες εξέφραζαν ελεύθερα σκέψεις, απορίες και συναισθήματα, ανταποκρινόμενοι άμεσα στις παρεμβάσεις της εκπαιδευτικού, στοιχείο που επιβεβαιώνει την ύπαρξη σταθερού και ασφαλούς παιδαγωγικού κλίματος. Η επιτυχής διαχείριση προκλήσεων συμπεριφοράς, ακόμα και σε περιπτώσεις μαθητών/τριών με ιδιαίτερες ανάγκες, εντάσσεται στο πλαίσιο της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης. Το σχολικό περιβάλλον λειτουργεί ως μικρογραφία της κοινωνίας, διαμορφώνοντας πολίτες με αναπτυγμένο αίσθημα ευθύνης και σεβασμού, στοιχεία απαραίτητα για την ολιστική ανάπτυξη του παιδιού και τη μελλοντική του κοινωνική ενσωμάτωση. 2. Οι θετικές διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ εκπαιδευτικού και μαθητών/τριών, αποτελούν βασικό θεμέλιο για τη διαμόρφωση ενός κλίματος εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού στην τάξη. Οι σχέσεις της εκπαιδευτικού με τους μαθητές/τριες χαρακτηρίζονται από ενσυναίσθηση, συνέπεια και παιδαγωγική σταθερότητα. Η εκπαιδευτικός λειτούργησε ως πρότυπο, ήρεμη, δίκαιη και υποστηρικτική, ενισχύοντας την αυτοεκτίμηση και την αυτορρύθμιση των μαθητών/τριών. Οι παρεμβάσεις της ήταν διακριτικές, ενισχυτικές και προσανατολισμένες στη θετική ανατροφοδότηση. Το σταθερό πλαίσιο επικοινωνίας και οι συμφωνημένοι κανόνες λειτουργίας ενισχύουν την αίσθηση ασφάλειας των παιδιών και επιτρέπουν την καλλιέργεια αυτόνομης σκέψης και αυτορρύθμισης. Η καλλιέργεια αξιών όπως η ειλικρίνεια, η ομαδική εργασία και η συνεργασία προσδίδει συγκεκριμένη ταυτότητα στην τάξη ως κοινότητα μάθησης. Οι μαθητές/τριες ενθαρρύνονται να αναγνωρίζουν τα δικαιώματα και τα καθήκοντά τους και να λειτουργούν στο πλαίσιο των κανόνων της κοινωνικής ζωής, όπως αυτή διαμορφώνεται εντός της σχολικής τάξης. Οι μικρές επισημάνσεις/υποδείξεις/παρατηρήσεις της εκπαιδευτικού, όποτε απαιτήθηκε, έγιναν με χαμόγελο, χωρίς θυμό ή κακή διάθεση και χωρίς επικριτική διάθεση, αλλά με δημιουργική παρέμβαση και προτάσεις εκ μέρους της για εναλλακτικούς τρόπους σκέψης και συμπεριφοράς για τα παιδιά, συμβάλλοντας στην ενίσχυση της αυτοεκτίμησης των μαθητών/τριών και στην αποδοχή της διαφορετικότητας. 3. Πρόληψη και διαχείριση προβλημάτων συμπεριφοράς: Η διαχείριση της τάξης βασίστηκε κυρίως στην πρόληψη, μέσω της δημιουργίας θετικού παιδαγωγικού κλίματος, προβλεψιμότητας και σταθερής εποπτείας. Στις παρατηρηθείσες διδασκαλίες δεν καταγράφηκαν προβλήματα συμπεριφοράς, γεγονός που επιβεβαιώνει την αποτελεσματικότητα του πλαισίου οργάνωσης και της παιδαγωγικής στάσης της εκπαιδευτικού. Η συνεχής εγρήγορση και η αίσθηση σταθερής εποπτείας από την εκπαιδευτικό και με τη συμβολή της εκπαιδευτικού παράλληλης στήριξης, διαμορφώνουν ένα πλαίσιο τάξης που αποτρέπει την εκδήλωση εντάσεων ή συγκρούσεων, με αυτόν τον τρόπο οποιοδήποτε πρόβλημα συμπεριφοράς διαπιστώνεται

άμεσα πριν αυτό επεκταθεί και οδηγήσει σε ενδεχόμενη σύγκρουση. 4. Αναγνώριση κοινωνικο-πολιτισμικής και ατομικής ετερότητας: Η εκπαιδευτικός, τόσο κατά τη συνάντηση προετοιμασίας των διδασκαλιών όσο και κατά την αποτίμηση αυτών, επεσήμανε τις ιδιαίτερες συνθήκες διδασκαλίας όπως αυτές διαμορφώνονται λόγω της διαφορετικής αφετηρίας των μαθητών/τριών ως προς το μορφωτικό κεφάλαιο που φέρουν μαζί τους, του γλωσσικού τους υπόβαθρου και των ατομικών διαφορών (μαθητές/τριες με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες, Προσφύγων). Επέδειξε υψηλό βαθμό παιδαγωγικής ευαισθησίας απέναντι στη μαθητική ετερότητα, αναγνωρίζοντας ότι κάθε παιδί φέρει το δικό του πολιτισμικό, γλωσσικό και γνωστικό υπόβαθρο. Ανταποκρινόμενη στις ποικίλες ανάγκες των μαθητών/τριων – συμπεριλαμβανομένων μαθητών/τριων με Ειδικές Εκπαιδευτικές Ανάγκες και προσφύγων – προσαρμόζει το διδακτικό υλικό, εμπλουτίζει τις δραστηριότητες και διαμορφώνει το περιεχόμενο του μαθήματος ώστε να εξασφαλίζει την συμμετοχή όλων. Η διαφοροποίηση της διδασκαλίας, η ομαδοσυνεργατική μάθηση και η στενή συνεργασία με την εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης διασφάλισαν την ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών, συμπεριλαμβανομένων όσων παρουσίαζαν μαθησιακές δυσκολίες. Η προσέγγιση αυτή συνάδει με τη θεωρία της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης και τις αρχές της κοινωνικά δίκαιης παιδαγωγικής, που αναγνωρίζει την ετερότητα όχι ως έλλειμμα, αλλά ως πηγή εμπλουτισμού για τη μαθησιακή κοινότητα. 5. Εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία: Η διδασκαλία στηρίζεται σε παιδαγωγικές τεχνικές και στρατηγικές διδασκαλίας που προάγουν τη συμμετοχή και την αυτονομία των μαθητών/τριών. Η ποικιλία διδακτικών προσεγγίσεων (1η και 2η διδασκαλία), –όπως η εναλλαγή ατομικής και ομαδικής εργασίας, η χρήση πολυτροπικού υλικού (διδακτικά εγχειρίδια βιβλία, εικόνες, βίντεο) – η αξιοποίηση Τ.Π.Ε., η διαλογική μέθοδος και οι μεταγνωστικές δραστηριότητες, επιτρέπουν την άμεση ανατροφοδότηση και αξιολόγηση του επιπέδου κατανόησης του μαθήματος, εξασφαλίζοντας την ενεργό μαθητική εμπλοκή στη διαδικασία της μάθησης, με άμεσο αποτέλεσμα τη μεγιστοποίηση των διδακτικών αποτελεσμάτων και την αποφυγή προβλημάτων συμπεριφοράς. Η χρήση τεχνολογίας (π.χ. βίντεο για αφόρμηση, παρουσιάσεις για εννοιολογική οργάνωση) ενισχύει τη μαθησιακή ενεργοποίηση και προάγει τη βιωματική μάθηση. Οι εναλλακτικές δραστηριότητες προσφέρουν επιλογές και ευκαιρίες για διαφοροποίηση, μειώνοντας το άγχος επίδοσης και ενισχύοντας την αυτενέργεια των παιδιών. Η ομαδική συνεργασία εντός μικτών ομάδων ικανοτήτων συμβάλλει στην ανάπτυξη κοινωνικών και μεταγνωστικών δεξιοτήτων, ενισχύοντας ταυτόχρονα το αίσθημα του «ανήκειν». Η αξιολόγηση της μαθησιακής διαδικασίας γίνεται πολυδιάστατα, με έμφαση όχι μόνο στη γνωστική πρόοδο, αλλά και στην κοινωνική ανάπτυξη των μαθητών/τριών (π.χ. τήρηση κανόνων, σεβασμός, ανάληψη πρωτοβουλίας). Το υποστηρικτικό και ενθαρρυντικό κλίμα που καλλιεργείται στην τάξη επιτρέπει στους μαθητές/τριες να συμμετέχουν ενεργά χωρίς φόβο αποτυχίας, ενισχύοντας τη θετική αυτοαντίληψη και την εσωτερική κινητοποίηση για μάθηση. Τέλος, το ευχάριστο και υποστηρικτικό κλίμα που επικρατούσε στην τάξη, η έμφαση από την εκπαιδευτικό στις θετικές ενέργειες παρά στα λάθη, η αποδοχή των αδυναμιών και η υποστήριξη των μαθητών/τριών για την άμβλυνση ή την υπέρβασή τους, συνέβαλαν στο να μετέχουν άφοβα οι μαθητές στην εκπαιδευτική διαδικασία. Β. Αναστοχασμός – Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού: «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ» Τεκμηρίωση: Η αξιολογούμενη διαθέτει υψηλό επίπεδο παιδαγωγικής επάρκειας, συνεδητή και συνεπή διδακτική πρακτική και ικανότητα διαμόρφωσης σταθερού, ασφαλούς, δημοκρατικού και συμπεριληπτικού μαθησιακού περιβάλλοντος, συμβάλλοντας ουσιαστικά στη μαθησιακή και κοινωνική ανάπτυξη των μαθητών/τριών. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν θεμελιώδη στοιχεία της επαγγελματικής ταυτότητας της εκπαιδευτικού και βασικό μηχανισμό βελτίωσης του παιδαγωγικού και διδακτικού της έργου. Η διδασκαλία αντιμετωπίζεται ως μια δυναμική και αλληλεπιδραστική διαδικασία, επηρεαζόμενη από το μαθητικό δυναμικό, το κοινωνικοπολιτισμικό πλαίσιο, τις μαθησιακές και συναισθηματικές ανάγκες και τη σχολική πραγματικότητα. Στο πλαίσιο αυτό, ο αναστοχασμός λειτουργεί ως εργαλείο συστηματικής αυτοπαρατήρησης, κριτικής αποτίμησης και τεκμηριωμένης επανατροφοδότησης. Μετά την ολοκλήρωση των διδασκαλιών, η εκπαιδευτικός προχώρησε σε διεξοδική αυτοαξιολόγηση, εξετάζοντας τη συνάφεια μεταξύ σχεδιασμού, υλοποίησης και μαθησιακών αποτελεσμάτων, τόσο σε γνωστικό όσο και σε κοινωνικοσυναισθηματικό επίπεδο. Η ανάλυση επεκτάθηκε στην ποιότητα του παιδαγωγικού κλίματος, στη συμμετοχή των μαθητών/τριών, στην αποτελεσματικότητα των μεθόδων και στη δική της παιδαγωγική στάση. Ιδιαίτερη σημασία αποδόθηκε στη σαφή δομή και τη ροή της μαθησιακής διαδικασίας, που ενίσχυσαν το αίσθημα ασφάλειας και τη μείωση δυσλειτουργιών. Παράλληλα, η εκπαιδευτικός ανέδειξε τη μετατόπιση του ρόλου της σε συντονίστρια και εμπυχώτρια, ενισχύοντας την αυτονομία και τη συνεργασία των μαθητών/τριών. Τέλος, ο αναστοχασμός ανέδειξε θετικά στοιχεία διαφοροποίησης και συμπεριληψης, αλλά και ανάγκες περαιτέρω βελτίωσης, με σαφή προοπτική συνεχιζόμενης επαγγελματικής ανάπτυξης. Στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης αναδειχθηκαν τα ακόλουθα στοιχεία που καθορίζουν ως παράμετροι το διδακτικό και παιδαγωγικό της έργο: α) Οι μέθοδοι και οι τεχνικές που επιλέγει Η εκπαιδευτικός επιλέγει μεθόδους και τεχνικές διδασκαλίας που εδράζονται στις αρχές της σύγχρονης παιδαγωγικής. Κεντρική θέση στη διδακτική της πρακτική κατέχει η ομαδοσυνεργατική μάθηση, η οποία αξιοποιείται συστηματικά και με παιδαγωγική συνέπεια. Οι ομάδες συγκροτούνται με ετερογενή κριτήρια, ώστε να ενισχύεται η αλληλεπίδραση, η αλληλοβοήθεια και η κοινωνική συνοχή της τάξης. Παράλληλα, εφαρμόζονται διερευνητικές και ανακαλυπτικές μέθοδοι, οι οποίες ενθαρρύνουν τους μαθητές/τριες να αναπτύσσουν

κριτική σκέψη, να διατυπώνουν ερωτήματα και να οικοδομούν τη γνώση μέσα από την εμπειρία και τη συνεργασία. Η αξιοποίηση ψηφιακών εργαλείων και πολυμεσικού υλικού λειτουργεί υποστηρικτικά, ενισχύοντας την ενεργό συμμετοχή και την πολυτροπική προσέγγιση της μάθησης. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται και στις μεταγνωστικές τεχνικές. Μέσα από ερωτήσεις αναστοχασμού και αυτοαξιολόγησης, οι μαθητές/τριες καλούνται να αποτιμήσουν τη μαθησιακή τους πορεία, να αναγνωρίσουν δυσκολίες και να θέσουν προσωπικούς στόχους βελτίωσης. Η εκπαιδευτικός θεωρεί τη μεταγνώση βασικό στοιχείο ανάπτυξης της μαθησιακής αυτονομίας και της υπευθυνότητας, Με έμφαση στη συμπερίληψη, η εκπαιδευτικός φροντίζει να σχεδιάζει μαθησιακές δραστηριότητες που ενισχύουν τη γνωστική και κοινωνική ανάπτυξη όλων των μαθητών/τριών, ανεξαρτήτως ετοιμότητας ή εκπαιδευτικών ιδιαιτεροτήτων. Επιδιώκει την ενεργό συμμετοχή όλων, με άξονα τη συμπερίληψη όλων καθώς και την εξατομικευμένη μάθηση, αποφεύγοντας την παθητική μετάδοση γνώσεων, και διαμορφώνει ευέλικτες μαθησιακές διαδρομές μέσω πρακτικών (επικοινωνία, αποδοχή, συνεργασία, επίλυση ενδεχόμενων συγκρούσεων κ.λπ.) προσαρμοσμένες στα διαφορετικά μαθησιακά στυλ (οπτικό, ακουστικό, κιναισθητικό), προωθούνται οι γνωστικοί στόχοι και αναβαθμίζεται το παιδαγωγικό κλίμα της τάξης. Στο πλαίσιο τυπικών σπουδών, επικαιροποιεί τα μεθοδολογικά της εργαλεία και ενδυναμώνει τον εκπαιδευτικό επαγγελματισμό της. β) Τα κρίσιμα συμβάντα που επηρεάζουν το διδακτικό και παιδαγωγικό έργο. Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλό βαθμό επίγνωσης των παραγόντων που επηρεάζουν την ποιότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας και αντιδρά θετικά στα κρίσιμα παιδαγωγικά συμβάντα που ανακύπτουν στην καθημερινή σχολική ζωή. Επιδιώκει τη συστηματική συνεργασία με την εκπαιδευτικό του Τμήματος Ένταξης, την εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης, την εκπαιδευτικό του τμήματος ΖΕΠ και τους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων, διαμορφώνοντας ένα συνεκτικό πλαίσιο παιδαγωγικής υποστήριξης των μαθητών/τριών, το οποίο στηρίζεται στη συλλογική επαγγελματική γνώση και την ανταλλαγή εμπειρίας. Κατά την υλοποίηση των διδασκαλιών, η εκπαιδευτικός εντόπισε και ανέλυσε κρίσιμα συμβάντα που επηρέασαν τη ροή και την ποιότητα του παιδαγωγικού έργου. Τέτοια συμβάντα αφορούσαν διαφοροποιήσεις στον ρυθμό εργασίας των ομάδων, απρόβλεπτες μαθησιακές δυσκολίες, καθώς και συναισθηματικές αντιδράσεις μαθητών/τριών κατά τη διάρκεια συνεργατικών δραστηριοτήτων. Η εκπαιδευτικός διαχειρίστηκε τα συμβάντα αυτά με παιδαγωγική επάρκεια, επιδεικνύοντας ευελιξία και προσαρμοστικότητα. Αναγνωρίζοντας τις συμπεριφορικές και γνωστικές δυσκολίες ορισμένων μαθητών/τριών, συντονίζει τις ενέργειές της, σε ένα πνεύμα διαρκούς συνεργασίας και προσαρμογής, με στόχο τη διατήρηση ενός σταθερού παιδαγωγικού περιβάλλοντος, που προσφέρει στα παιδιά αίσθηση ασφάλειας, συνέχειας και αποδοχής, για να αναπτύξουν τις ατομικές τους δεξιότητες και τις διαπροσωπικές τους σχέσεις, κάτι που απηχεί εν γένει την κουλτούρα του σχολείου. Οι παρεμβάσεις της ήταν διακριτικές και υποστηρικτικές, χωρίς να διαταράσσουν το παιδαγωγικό κλίμα. Τα κρίσιμα συμβάντα αξιοποιήθηκαν αναστοχαστικά, ως ευκαιρίες βελτίωσης και επαναπροσδιορισμού διδακτικών επιλογών. Η ιδιαίτερη ευαισθησία που επιδεικνύει απέναντι στις κοινωνικοπολιτισμικές διαφορές των παιδιών –όπως το μορφωτικό και γλωσσικό κεφάλαιο που φέρουν– εντάσσεται στο πλαίσιο μιας παιδαγωγικής της ισότητας και της δικαιοσύνης, η οποία δεν επιδιώκει την ομοιομορφία αλλά την ενίσχυση των μαθητών/τριών εκεί που χρειάζονται στήριξη προωθώντας την ισότητα και τη συμπερίληψη. γ) Κατά τις συναντήσεις προετοιμασίας, η εκπαιδευτικός παρουσίασε τεκμηριωμένο και σαφές δομημένο διδακτικό σχεδιασμό, αιτιολογώντας τις επιλογές της ως προς τους στόχους, τις μεθόδους και τα μέσα. Ο σχεδιασμός της χαρακτηρίστηκε από ρεαλισμό, παιδαγωγική συνέπεια και προσανατολισμό στη δημιουργία θετικού παιδαγωγικού κλίματος. Στις συναντήσεις αποτίμησης που ακολούθησαν, η εκπαιδευτικός συμμετείχε ενεργά σε ουσιαστικό παιδαγωγικό διάλογο, αναλύοντας με κριτική διάθεση τα αποτελέσματα της διδακτικής πράξης. Ο αναστοχασμός της ήταν τεκμηριωμένος, ειλικρινής και προσανατολισμένος στη συνεχή επαγγελματική ανάπτυξη, στοιχείο που τεκμηριώνει υψηλό επίπεδο παιδαγωγικής ωριμότητας. Συνολικά, ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικού, τεκμηριώνουν εξαιρετικό επίπεδο παιδαγωγικής επάρκειας, επαγγελματικής συνείδησης και διαρκούς διάθεσης βελτίωσης. Η εκπαιδευτικός αξιοποιεί τον αναστοχασμό ως ουσιαστικό εργαλείο αναβάθμισης του έργου της, με σαφή προσανατολισμό στη δημιουργία ενός ασφαλούς, δημοκρατικού και συμπεριληπτικού μαθησιακού περιβάλλοντος. Τελική αξιολογική κρίση: Με βάση τα παραπάνω, α) όπως αυτά αποτυπώνονται αναλυτικά στις συνοπτικές εκθέσεις αποτίμησης 1ης & 2ης διδασκαλίας, β) τη συνεκτίμηση των στοιχείων της έκθεσης αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού, γ) τις συζητήσεις και τον αναστοχασμό μετά την παρατήρηση των διδασκαλιών, και δ) τα στοιχεία που ο ίδιος συνέλεξε τόσο κατά την υλοποίηση της παρούσας αξιολογικής διαδικασίας όσο και από την αρχή της τρέχουσας σχολικής χρονιάς μέσω της συνεργασίας με την εν λόγω εκπαιδευτικό υπό τις ιδιότητες αντίστοιχα του Διευθυντή και εκπαιδευτικού του σχολείου, η τελική αξιολογική κρίση για το πεδίο Α2 για την εκπαιδευτικό Τσακίρη Μαρία Ελένη (ΠΕ70 – Δασκάλων) με ΑΜ. 717747 είναι «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ». Βέροια, 20/01/2026 Ο Αξιολογητής Μήτκας Κυριάκος